

Dô v o d y:

Ani advokátsky poriadok ani zákon č. 40/1922 Sb. z. a n. nepozná nejaké »zpäťvedenie« do soznamu advokátskych kandidátov (ako by tomu v podstate bolo v prípadoch § 3, odst. 3, prvej vety citovaného zák. č. 40/1922 Sb. z. a n., ktoré sa však týkajú advokátov a nie advokátskych kandidátov), ale proste iba zápis resp. prijatie do tohoto soznamu, a to i v prípade § 12, odst. 2, adv. por., lebo i tu ide o »prijatie« (hoci) nové. Práve z tohoto ustanovenia vysvitá, že so zápisom do soznamu kandidátov nie je spojené nejaké zvláštne (nadobudnuté) právo na zápis aj v budúcnosti, keďby totiž napravená bola závada (v danom prípade nedostatok čs. štátneho občianstva), pre ktorú bol zapísaný kandidát zo soznamu zase vymazaný, ale že je rozhodné, či žiadateľ v deň podania novej žiadosti (§ 13, posledný odstavec, zák. čl. LIII:1913) vyhovuje zákoným podmienkam. Po tej stránke však napadnuté usnesenie správne zdôrazňuje, že žiadateľom predostrené svedectvo o složení prvého rigoróza podľa § 6 zák. č. 40/1922 Sb. z. a n. nedostačuje. Nezáleží preto na tom, že žiadateľ, ktorý podľa vlastných údajov bol vymazaný zo soznamu advokátskych kandidátov ešte v r. 1921, bol takto ešte pred účinnosťou spomenutého zákonného ustanovenia z r. 1922 do soznamu advokátskych kandidátov hoci ešte i po prevrate zapísaný.

Čís. 16535.

Na porad práva patrí uplatňovanie nároku na náhradu škody, vzniklej tým, že vozidlo, poskytnuté k použitiu pre vojenské dopravné ciele na základe zvláštnej nájomnej smluvy, bolo vojenskými osobami poškodené.

(Rozh. z 18. novembra 1937, R IV 483/37.)

Podľa prednesu žaloby vojenská správa najala od žalobníka pre vojenské dopravné ciele automobil a tento po čas nájmu zavinením vojenských osôb zhorel. — Žalobou domáhal sa žalobník na žalovanom eráre náhrady škody, ktorú tým utrpel.

Súd prvej stolice spor pre neprípustnosť poradu práva (§ 180 č. 1 Osp.) zastavil. Rekurzný súd jeho usnesenie potvrdil. Dô v o d y: Súd prvé stolice spor zastavil z dôvodu § 180, bod 1, Osp. proto, že škoda na žalobcově autu nastala při propůjčení vozidla k vojenským účelům v míru a že podle § 20, odst. 3, zákona ze dne 12. května 1932, č. 68 Sb. z. a n., rozhodují politické úřady o nárocích držitelů vozidel na náhradu škody. Soud prvé stolice se na odůvodnění svého stanoviska dovolává smlouvy, která byla uzavřena mezi vojenskou správou a žalobcem. Tato smlouva v posledním odstavci obsahuje ustanovení: »V ostatním platí ustanovení zákona ze dne 12. května 1932, č. 68 Sb. z. a n. a vl. nar. ze dne 22. prosince 1932, č. 193 Sb. z. a n.« Žalobce v rekursu tvrdí, že předpisů citovaného zákona nemožno na

souzený případ použití, poněvadž citovaný zákon jedná pouze o vozidlech rekvirovaných za součinnosti administrativních úřadů, kdežto v daném případě jde o dobrovolný nájem vozidla. Tento názor žalobce však není správný, neboť zákon ze dne 12. května 1932, č. 68 Sb. z. a n. v odst. 2 § 4 výslovně uvádí: »Potřebu (vozidel) lze uhraditi též dobrovolným nájmem, je-li možno tak učiniti za cenu nepřevyšující náhradu, již sluší poskytnouti za dopravní prostředky požadované podle tohoto zákona.« Ustanovení § 20 nerozlišuje, zda jde o náhradu škody za auto rekvirované anebo poskytnuté na základě dobrovolného nájmu. Zákon shora uvedený v celém svém rozsahu sleduje účel: poskytnouti vojenské správě možnost opatřiti si potřebná vozidla i v době míru a poskytnouti vojenské správě výhody i ve všem, co s poskytováním těchto vozidel souvisí. K výhodám v tomto zákoně vojenské správě vyhrazeným patří i administrativní řízení pro nároky na náhradu škody, s tím souvisící stručnost řízení, krátké lhůty, menší útraty a podobně.

Na j v y š š í s ú d usnesenie rekurzného súdu zmenil, vyriekol, že spor nemôže byť zastavený z dôvodu nižšími súdmi uvedeného a vrátil vec súdu prvej stolice na ďalšie pojednávanie.

D ô v o d y:

Podľa tvrdenia žaloby a smerodajneho skutkového stavu poskytol žalobník auto k použitiu pre vojenské dopravné ciele na základe zvláštnej nájomnej smluvy z augusta 1935, tedy na základe smluvy súkromnoprávnej. Nejde tedy o poskytnutie dopravného prostriedku, v záujme verejnom povinné a vynútené v smysle zákona zo dňa 12. mája 1932, č. 68 Sb. z. a n. o p o ž a d o v a n í dopravných prostriedkov pre vojenské ciele v dobe mieru a nemôže sa preto na sporný nárok na náhradu škody za poškodenie auta vzťahovať ani kompetenčný predpis § 20, odst. 3, tohoto zákona. Na tom nič nemení, že § 4, odst. 2, zákona spomína aj možnosť uhradenia potreby dopravných prostriedkov dobrovolným nájmom, lebo tým sa — bez výslovného ustanovenia zákona — na súkromnoprávnej povahe pomeru medzi žalobníkom a vojenskou správou nič nezmenilo.

Poukaz spomenutej už smluvy na to, že »v ostatním« platia ustanovenia zákona č. 68/1932 resp. nariadenia č. 193/1932 Sb. z. a n., je po tejto stránke bez významu, lebo strany nemohly by pre nárok, nespádajúci pod tieto ustanovenia, dohodou založiť príslušnosť administratívneho úradu.

Čís. 16536.

Písomné uvedomenie, dané banke majiteľom vkladu viazaného na jeho podpis, že táto môže vklad vyplatiť u r č i t e j (podľa mena označenej) o s o b e, neznamená devinkuláciu vkladu, preto banka je povinná náhradou škody voči majiteľovi, ak vklad vyplatila inej o s o b e,